

Курило Н.В., ст. гр. МЕН-17-1мз, Капітаненко Н.П., к.ю.н., доцент – науковий керівник

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МОУП

Однією із ключових проблем ефективного функціонування організації є високий рівень підготовки персоналу та управління. Сучасні концепції систем управління персоналом базуються на принципах і методах адміністративного управління та на концепції всебічного розвитку особистості і теорії людських відносин [1].

Серед актуальних завдань сьогодення – підвищення вимог до рівня професійності адміністративного менеджменту, економічної обґрунтованості, соціальної чутливості адміністративних втручань у суспільне життя та господарські процеси. Вдосконалення системи менеджменту організацій та адміністрування має спиратися на накопичений зарубіжний досвід [2, с. 29]. До стандартів належного урядування у працях європейських дослідників сьогодні відносять: належне законодавство; законність; участь; прозорість процесу прийняття рішень; доступ до інформації; належну адміністрацію; належний персонал; належний фінансовий та бюджетний менеджмент; ефективність; відповідальність та нагляд. Японська модель базується на двох індикативних показниках її результативності: 1) зменшення її вартості для суспільства; 2) підвищення ефективності.

Менеджмент організації повинен здійснюватися управлінські операції: - встановлення цілей та визначення пріоритетів; - планування діяльності й складання програми дій; - концентрація і ефективне використання наявних ресурсів і процедур управління; - моніторинг і контроль ефективності реалізації програм дій і досягнення цілей; - формування й розвиток їх організаційних структур. Основні принципи адміністративного менеджменту в ЄС: 1) відкритість (openess); 2) участь (participation); 3) підзвітність (accountability); 4) ефективність (effectiveness); 5) злагодженість / зв'язок (coherence). Кожний з цих принципів сприяє утвердженню демократії та верховенства права у державах– членах ЄС та застосовується на всіх рівнях управління – глобальному, європейському, національному, регіональному та локальному.

В органах місцевого самоврядування є постійна необхідність враховувати потреби мешканців, які є виборцями. Впровадження системи управління якістю сприяє реалізації завдань публічної адміністрації на принципах: успішності (управління через цілі з вимірюванням результатів); ефективності (впровадження економізації діяльності публічної адміністрації); прозорості (відкритість дій для клієнтів адміністрації та всіх зацікавлених) [3, с. 89]. Для вдосконалення структур управління і для контролю за ефективністю використовують методи: експертний метод (оцінки і висновки фахівців); метод порівнянь і аналогій; метод організаційного моделювання. Отже, зарубіжний досвід вдосконалення менеджменту організації та адміністрування треба уважно вивчити та, враховуючи українську специфіку, імплементувати в нашої країні.

Література:

1. Мороз М.М. Зарубіжний досвід управління персоналом. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2010. №10. С. 189-194.
2. Лахижа М. І. Модернізація публічної адміністрації: теоретичні та практичні аспекти : монографія. Полтава : РВВ ПУСКУ, 2009. 289 с.
3. Лахижа М.І. Система управління якістю в органах влади (вітчизняний та зарубіжний досвід). Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. 133 с.